

У В О Д

Крај хладног рата и распад биполарне структуре света на прелазу из осамдесетих у двадесете године двадесетог века донео је у први план политичких и теоријских расправа теме глобализације. Међутим, прве облике глобализације можемо запазити повезивањем светова експанзијом великих религија и цивилизација, војним освајањима и џиновским царствима, путевима свиле и поморском трговином у старом веку. Следећи талас глобализације долази са периодом ренесансе, открићем нових светова и нових поморских путева али и Гутемберговим открићем штампарске машине. Наредни талас глобализације покренут је индустријском револуцијом и колонијалном експанзијом која карактерише међународне односе све до почетка Првог светског рата.

Савремени талас глобализације има убрзани ритам и у њему доминира процес све гушће повезаности и међузависности. Он је настао под утицајем убрзане технолошко-информатичке револуције и успоном све моћнијих транснационалних и наднационалних економских сила и политичких институција. Дошло је до формирања глобалног тржишта и до формирања свести о све већој међузависности и њом изазване компресије простора и времена као и до распростирања истоветних форми организације живота на готово целокупном социјалном простору света.

Најзначајнија одлика глобализације, ипак, је ширење демократије. Симултано са тим процесом иде и успон неолибералне економије, праћен продубљивањем јаза између богатог Севера и сиромашног Југа, заоштравањем социјалних проблема и глобализацијом сиромаштва.

Од завршетка хладног рата, односи изграђени у НАТО-у добијају и једну другу димензију. НАТО, који је настао због Совјетске опасности, изгубио је свој смисао постојања. Земље које нису припадале (у историјском смислу) западној цркви сада својим формалним постојањем остају само истурени играч Запада којег Запад неће. То се односи наравно на земље које историјски и убудуће треба да буду земље које припадају другим цивилизацијским круговима. Турска је земља која покушава на основу географске и политичке одреднице да уђе у европске интеграције, а ли за сада она је само експонент НАТО интереса према истоку. Општи је став да је то због њеног исламског порекла.

Кина у блиској прошлости пролази различите путеве политичко-културолошког развоја, а садашња кинеска влада види матичну Кину као стожера кинеске цивилизација. Економија у "земљи Тигрова" је великим делом под контролом Кинеза и капитал који Кинези поседују несразмеран је проценту становништва у земљама у којима живе. У Малезији, где су 1/3 становништва Кинези у потпуности у рукама држе привреду. Кинески колос се буди из стогодишњег сна и крупним корацима граби у глобалну утакмицу.

1. ОСНОВНА ОБЕЛЕЖЈА САВРЕМЕНОГ ДРУШТВА

1.1. Могућности формулисања основних обележја

Иако се човечанство све више промовише као целина људских друштава, оно се не одвија праволинијски. Конкретна друштва у свом историјском развоју, не само да не морају да „следе“ друга слична друштва, нити да је неопходно да прођу кроз све друштвено-економске формације, нити сва друштва заједно истовремено морају имати исти степен развоја материјалних производних снага и исти степен осталих елемената друштвене структуре.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com